

Trong chuyến du lịch Trung quốc 14 ngày vào tháng 7. 2000. Gia đình tôi đã đến Guilin (Quế Lâm) trên cuộc hành trình. Được đưa du ngoạn bằng thuyền trên dòng sông Ly giang trong hơn 3 giờ đồng hồ. Cảnh trí thật đẹp, hùng vĩ, trữ tình nên thơ như cảnh thần tiên. Vì mới vừa dứt cơn mưa, nên trên cao của từng ngọn núi, mây bao quanh, xúm xít làm tăng thêm cảnh huyền diệu, thanh thoát này. Suốt dọc

theo con sông, hai bên bờ là những dãy núi chạy dài, cao thấp, biến dạng thay hình mà người thường ngoạn cảm nhận được. Bài thơ này như để ghi nhớ một lần đến đó với bao nhiêu cảm xúc bồn bộn...

VIẾNG QUẾ LÂM

*Em trở nên thân thoai
giữa đôi vòng tay ôm ấp
như lá rừng thông reo mời mọc một ngày mới
ta muốn dành cho em nụ hôn
cho cuộc sống sót của một lần chiêm ngưỡng
dọc theo bờ sông, em nằm trải dài
như nàng thiên ngư nằm phơi mình trên bãi cát
lung linh huyền ảo
có lúc em biến thành nàng vọng phu,
ôm con đón chờ chồng trở lại
để héo mòn thành tượng đá
chơ vơ giữa bầu trời, mòn mỏi cùng tháng năm
có lúc em là hình tượng Bồ tát Quán âm
oan khiên theo suốt cuộc đời
để bay bổng lên trên nổi nhục nhằn
mỗi lần rơi hẳn lên là mỗi nét tình siêu thoát
để mỗi hàm oan rơi xuống mỗi lòng từ
có lúc em là hình tượng của mãnh thú, chúa của rừng xanh
đang vượt muôn ngàn gai góc để trở về nơi chốn bá chủ năm xưa
cũng có lúc em vươn mình lên như tượng voi
phủ phục trước mặt người nài, mắt hướng xa xăm
thoáng chốc, em lượn hình như bóng dáng con rồng tung hoành trong nước
đùa giỡn, vui chơi, nước bắn tung tóe lên cao, trở thành những bóng sương mờ
em là thế đó
ngàn trùng xa, muôn trùng ảo vọng
nọ là mơ, đây là mộng rồi trở thành hiện thực
để em vẫn mãi mãi là nàng thiếu nữ của Quế Lâm năm nào. 05.08.00*